

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. března 2019, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Horkého a přísedících RNDr. Ivy Reinerové a Marcely Bílkové, v trestní věci obžalovaného J. R. narozeného

t a k t o :

obžalovaný

J. R.

narozený trvale bytem bez trvalého pracovního poměru,

je v i n e n , že

od blíže nezjištěné doby minimálně od roku 2015 do 4.12.2017 v ve společně obývaném bytě nacházejícím se ve patře bytového domu, se ke své matce, poškozené H. R., nar. choval hrubě, přibližně jednou za dva týdny ji slovně urážel a ponižoval a opakovaně v četnosti 8x až 10x do roka též fyzicky napadal, a to tak, že buď bezdůvodně, anebo poté, co mu poškozená něco vytkla či odmítla zakoupit jí požadovanou věc, poškozené vulgárně nadával se slovy, že je „blbá“, „kráva“ a „svině“, poškozenou ponižoval tím, že na ní křičel, že je stará, že by si bez něho neporadila, současně jí hrozil, že jí nepůjde na pohřeb, že jí bude muset nasekat a přes zadek nějakou strčit a aby si na něho dávala pozor, obžalovaný poškozené vyhrožoval přidružením polštářem při spánku, strašil jí a způsoboval jí nepříjemnost, že jí škrtal zapalovačem, kterým zapaloval u prstu papír, který jí dával mezi prsty a takto činil v jejím spánku, stříkal jí vodu do obličeje a do postele, aby navodil její pocit, že se pomočuje, přičemž se též dožadoval toho, aby mu umožnila mít v bytě nahlášen trvalý pobyt, čehož nakonec dosáhl, a to pod pohrůzkou, že poškozenou jinak vyhodí z okna

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

anebo si sáhne na život sám, čímž zamýšlel ji postrašit, dále poškozenou v některých případech při verbálních útocích úmyslně strčil svým tělem anebo použil jiného fyzického a zejména drsného psychického násilí a toto vyvrcholilo dne 4.12.2017 v odpoledních hodinách, kdy poté, co jej pouze poškozená žádala, aby již nebubnoval na buben, poškozenou udeřil paličkou od bubnu do vlasové části hlavy, čímž jí způsobil drobnou krvácivou ránu na hlavě, která si vyžádala lékařské ošetření, a přestože se finančně nijak nepodílel na chodu domácnosti, direktivně rozhodoval o způsobu utracení peněz poškozené pocházejících z jejího starobního důchodu a současně rozprodával věci pocházející z domácnosti poškozené, při slovních a fyzických útocích měla poškozená z obžalovaného vždy strach, a proto se před jeho agresí často schovávala v koupelně bytu,

tedy: týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku povoluje soud obžalovanému podmíněný odklad výkonu tohoto trestu **a stanoví se zkušební doba v trvání 40 (čtyřiceti) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 podala dne 16.03.2018 u Obvodního soudu pro Prahu 2 obžalobu proti obžalovanému J. R. , kterého vinila ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku.

Obvodní soud pro Prahu 2 po provedené dokazování v této věci vydal dne 11.12.2018 odsuzující rozsudek, kterým byl obžalovaný J. R. uznán na vinu spácháním zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 2 tr.zkn. a uložil mu trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, když podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 t. zkn. povolil soud obžalovanému podmíněný odklad výkonu tohoto trestu a stanovil mu zkušební doba v trvání 40 měsíců.

Proti tomuto rozsudku prostřednictvím svého obhájce podal obžalovaný řádně a včas odvolání, když namítal, že rozhodnutí soudu prvního stupně se zakládá na nesprávném posouzení zjištění skutkovém stavu. V hlavním líčení se dokazováním nepodařilo prokázat, že by se dopustil jednání v rozsahu uvedeném v obžalobě a ve výroku rozsudku. Jednání, které mu bylo prokázáno, bylo nemravné a vůči mamince, necitlivé, ale nenaplňující skutkovou podstatu trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí. V první řadě ze soudem provedených důkazů nevyplývalo, že by maminku fyzicky napadal, že by se před jeho agresí často schovávala v koupelně bytu. Sama poškozená fyzické násilí ve své výpovědi vyloučila: Vyloženě mě nemlátíl. (. . .) Fyzicky mě syn nenapadal, nemlátíl. V bytě jsem se nezamykala, neschovávala „, Ač na to byli svědci dotazováni,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

nikdo z nich neviděl, že by mamince fyzicky ubližoval; ani přes zeď či dveře nikdo neslyšel zvuky, které by o fyzickém násilí v jejich bytě svědčily.

Jediným a tedy prokázaným fyzickým útokem byl incident ze dne 04. prosince 2017, kdy maminku uhodil bubínkem, když za toto své jednání jsem se mamince ihned omluvil a došel pro lékařskou pomoc, byť nešlo o nijak závažná zranění.

V provedeném dokazování proto není podklad pro závěr soudu, že maminku opakovaně v četnosti 8x až 10x do roka též fyzicky napadal a že se před jeho agresí často schovávala v koupelně bytu. Údaje o fyzických útocích jsou obsaženy pouze ve svědecké výpovědi poškozené ze dne 5. prosince 2017, která byla provedena jako neodkladný úkon ještě před zahájením trestního stíhání a bez přítomnosti obhájce. Protokol o výsledku svědka nebyl v hlavním líčení přečten ani předestřen. Soud tedy pochybil pokud v odůvodnění rozsudku se na tento protokol odvolává. Z provedených důkazů je zřejmé, že v jejich bytě a domácnosti docházelo k četným hádkám. Rozsah a míra agresivních reakcí poškozené jsou zřejmé i z nahrávek, které předložil soud. Tyto nahrávky nepožíval pro to, aby mamince ublížil, ale pro účely lékařského posouzení, neboť se bál, mu nikdo neuvěří, že se maminka takto běžně chová. Hlavním důvodem hádek byly přítomnost štěnic v bytě, což maminka nechtěla řešit, neboť se obávala ostudy. Je zřejmé, že hádky byly vzájemné, že se maminka hystericky chovala a nedá se říci, že by on byl jednoznačným agresorem. Svědkové navíc uvedli, že by maminka

Svědkové navíc uvedli, že maminka nejevila známky strachu z jeho osoby, což je další znak charakteristický pro týrání osoby žijící ve společném obydlí. Lze proto uzavřít, že není ze zjištěných skutečností zřejmé, že by byl agresorem a že by jednání, kterého se dopustil, naplňovalo znaky domácího násilí. Popis skutku, tak jak je uveden v napadeném rozsudku, je založen pouze na výpovědi poškozené. Všichni ostatní svědci postavili své výpovědi na tom, co jim poškozená řekla. Soud vzal tyto výpovědi za věrohodné, ačkoliv je z provedeného dokazování zřejmé, že poškozená alespoň v některých zásadních věcech nemluvila pravdu. Mimo jiné ve své výpovědi uvedla: Já jsem na syna nekřičela, vždy jsme se doma v klidu dohodli o všem. Dále uvedla, že se nikdy nechovala hystericky a že mu nikdy nevyhrožovala.

Má za to, že založit odsuzující rozsudek pouze na nepřímých důkazech a nevěrohodné výpovědi poškozené není v souladu se základními zásadami trestního práva. Je důvodné mít pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu. Soud prvního stupně měl proto postupovat v souladu s principem presumpce nevinny a pravidlem in dubio pro reo.

Ačkoliv soud prvního stupně uvádí, že mu chybí sebereflexe, vždy uznával, že jeho soužití s maminkou nebylo v posledních letech příkladné a idylické. Je však přesvědčen, že jeho jednání vůči ní nedosahuje společenské škodlivosti vyžadované pro spáchání trestného činu.

Z podnětu podaného odvolání ve věci rozhodoval městský soud v Praze jako soud odvolací a svým usnesením vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

V odůvodnění odvolací soud uvádí, že odvolání obžalovaného je částečně odůvodněné, především v tom směru, že lze opravdu konstatovat, že napadený rozsudek nesplňuje všechny náležitosti na něj kladené dle ust. § 125 tr.ř., toto rozhodnutí a je zjevně předčasné, není zcela přesvědčivé, dokazování v celé věci bylo provedeno nedostatečně, resp. neúplně a v nabízejícím se rozsahu, lze mít skutečně důvodné pochybnosti o tom, že nalézací soud neprováděl a neobstarával důkazy sloužící i ve prospěch obžalovaného a z toho všeho vyplynulo, že napadený

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

rozsudek se jeví nepřesvědčivým a nelze konstatovat, že by byly dodrženy všechny zásady trestního řízení.

Odvolací soud připomíná, že pouhé podezření, byť by jeho stupeň, že obžalovaný se mohl inkriminovaného jednání (trestného činu) dopustit, byl jakkoliv vysoký, samo o sobě nevytvoří spolehlivý a zejména zákonný podklad pro odsuzující výrok soudu, který musí být vždy výrazem lidsky dosažitelné jistoty, plynoucí především ze zákonem stanoveného procesu zjišťování a následného vyhodnocení rozhodných skutečností tak, aby se skutkové závěry soudního rozhodnutí neocitly v rozporu s vlastním obsahem provedených důkazů. Součástí induktivní metody postupu orgánů činných v trestním řízení je ověření věrohodnosti provedených důkazů, které lze testovat a ověřovat v dalším dokazování a myšlenkově dospět k důvodnosti přesvědčení o pravdivosti veškerých dalších důkazů. Existence neshody mezi jednotlivými důkazy či skupinami důkazů sice nebývá v soudní praxi ničím neobvyklým, nicméně v takové situaci je vždy nezbytné, aby nalézací soud důkazní postup vyčerpávajícím způsobem popsal a logicky jej věcně přesvědčivě odůvodnil, jakým způsobem se s těmito rozpory vypořádal. V daném případě má odvolací soud za to, že odůvodnění obvodního soudu tyto podmínky zcela splňuje. Ze zásad hodnocení důkazů (§ 2 odst. 5, 6 tr.řádu) a ze zásady presumpce neviny (§ 2 odst. 2 tr.řádu) vyplývá, že pokud po vyhodnocení všech reálně dostupných důkazů se není možné jednoznačně přiklonit, která z variant skutkového stavu odpovídá skutečnosti, nezbývá než při respektování zásady „in dubio pro reo“ zvolit možnost pro obžalovaného příznivější, tedy v daném případě možnost rozhodnutí o zproštění obžaloby.

V těchto souvislostech považuje závěrem zdejší soud za nutné učinit několik vysvětlujících poznámek, názorů a námětů.

Odvolací soud je nucen konstatovat, že obvodní soud rozhodl ve věci rozsudkem po řízení, které je zatíženo závažnou procesní vadou, která se projevila ve zkrácení práva obžalovaného na jeho obhajobu a v procesně vadném postupu při provádění důkazů v hlavním líčení před soudem.

Lze se domnívat, že s ohledem na charakter stíhané trestné činnosti, její citlivost, vzájemnou provázanost účastníků, jejich rodinné vazby, a jejich případné předchozí eventuální neshody a obdobně, je třeba zvláště pečlivě posuzovat všechny zjištěné skutečnosti a provést maximum dosažitelných důkazů. V této souvislosti je nutno v plném rozsahu přisvědčit námitkám obhajoby, že nalézací soud procesním způsobem neprovedl důkaz výsledkem poškozené, založené na čl. 46-52 trestního spisu, tedy výsledkem ze dne 5.12.2017 ve smyslu ust. § 158a tr.řádu, ze kterého vyplývají skutečnosti, zejména ohledně údajného napadení poškozené obžalovaným formou úderu pěstí do spánku a dále podrobným popisem násilného napadení a bití poškozené v počtu 8-10x ročně, které jsou uváděny ve výroku napadeného rozsudku, se kterými soud prvního stupně argumentuje, v odůvodnění svého rozhodnutí jej cituje a uvádí, přičemž je pravdou, že tento důkaz, který jinak byl dle názoru odvolacího soudu proveden zcela v souladu s ust. § 158a tr.řádu a je v dalším řízení procesně použitelný, nikoliv obráceně, jak uvádí ve svých námitkách obhajoba, že tento výsledek nebyl v hlavním líčení ani přečten, ani předestřen, a nebyly ani současně ze strany obvodního soudu učiněny pokusy o porovnání skutečností uváděných ve výpovědi poškozené v tomto výsledku z 5.12. 2017 a ve výsledku v hlavním líčení, případně provedena snaha o odstranění určitých rozporů mezi nimi.

Soud prvního stupně postupoval v rozporu s ust. § 220 odst. 2 tr.řádu, ve kterém je upraven institut podkladu pro rozhodnutí a ve kterém se uvádí, že soud při svém rozhodnutí smí přihlížet jen ke skutečnostem, které byly probrány v hlavním líčení a opírat se o důkazy, které strany Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

předložily a provedly, případně které sám doplnil. V této souvislosti je třeba taktéž konstatovat, že obvodní soud neprovedl v rozporu s obvyklou praxí důkaz ani formou některých podstatných listinných materiálů, jako je například opis rejstříku trestů, lékařské materiály, úřední záznamy a podobně. Z těchto důvodů rozhodnutí nelze opírat, což je nepochybně tento případ, o důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení, přičemž ale v odůvodnění svého rozsudku tak Obvodní soud pro Prahu 2 opakovaně uvedl, přičemž se jedná o skutečnosti zásadní povahy, které mají nepochybně vliv, jak na výrok o vině, tak o trestu (otázka bití do spánku, otázka bití v rozsahu osmi až deseti případů ročně), a proto nemohl napadený rozsudek obstát.

V novém řízení soud prvního stupně v první řadě procesním způsobem provede výpověď poškozené z 5.12.2017, případně zvaží doplňující výsledky poškozené osoby k vyjasnění případných rozporů, provede jako důkaz osobní materiály obžalovaného, rejstřík trestů a další potřebné listinné důkazy založené ve spise. Poté znovu vyhodnotí provedené dokazování jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a ve věci znovu rozhodne.

Vzhledem ke všem citovaným skutečnostem bylo proto rozhodnuto tak, jak je patrné ve výrokové části tohoto usnesení a odvolání obžalovaného bylo vyhověno, přičemž soud prvního stupně, jsa vázán právním názorem Městského soudu v Praze, provede všechny výše uložené úkony a důkazy, o kterých odvolací soud hovoří, přičemž samozřejmě nic nebrání tomu, aby obvodní soud případně ještě dle své právní úvahy doplnil dokazování v jakémkoliv jiném dalším směru.

Teprve po takto doplněném řízení bude moci být znovu obvodním soudem ve věci rozhodnuto, tedy již nově rozhodnuto řádným způsobem v souladu s platnou právní úpravou, přičemž jakékoliv nové rozhodnutí v této trestní věci již nesmí vzbuzovat pochybnosti o své správnosti, musí být přesvědčivé, vyrovnané vůči oběma stranám v trestním řízení a jeho odůvodnění tedy musí být zároveň pečlivé, výstižné, přiléhavé a jasné.

Obvodní soud pro Prahu 2 nařídil ve věci hlavní líčení, ve kterých provedl důkazy ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. a tyto důkazy pak ve smyslu § 2 odst. 6 tr.ř. hodnotil a na základě tohoto dospěl k níže uvedeným závěrům skutkovým a na jejich základě závěrům právním.

Obžalovaný J. R. od blíže nezjištěné doby minimálně od roku 2015 do 4.12.2017 v [redacted] v [redacted] ve společně obývaném bytě nacházejícím se ve [redacted] patře bytového domu, se ke své matce, poškozené H. R. nar. [redacted] choval hrubě, přibližně jednou za dva týdny ji slovně urážel a ponižoval a opakovaně v četnosti 8x až 10x do roka též fyzicky napadal, a to tak, že buď bezdůvodně, anebo poté, co mu poškozená něco vytkla či odmítla zakoupit jím požadovanou věc, poškozené vulgárně nadával se slovy, že je „blbá“, „kráva“ a „svině“, poškozenou ponižoval tím, že na ni křičel, že je stará, že by si bez něho neporadila, současně jí hrozil, že jí nepůjde na pohřeb, že ji bude muset nasekat a přes zadek nějakou strčit a aby si na něho dávala pozor, obžalovaný poškozené vyhrožoval přidružením polštářem při spánku, strašil ji a způsoboval jí nepříjemnost, že jí škrtal zapalovačem, kterým zapaloval u prstu papír, který jí dával mezi prsty a takto činil v jejím spánku, stříkal jí vodu do obličeje a do postele, aby navodil její pocit, že se pomočuje, přičemž se též dožadovал toho, aby mu umožnila mít v bytě nahlášen trvalý pobyt, čehož nakonec dosáhl, a to pod pohrůžkou, že poškozenou jinak vyhodí z okna anebo si sáhne na život sám, čímž zamýšlel ji postrašit, dále poškozenou v některých případech při verbálních útocích úmyslně strčil svým tělem anebo použil jiného fyzického a zejména drsného psychického násilí a toto vyvrcholilo dne 4.12.2017 v odpoledních hodinách, kdy poté, co jej pouze poškozená žádala, aby již nebubnoval na buben,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

poškozenou udeřil paličkou od bubnu do vlasové části hlavy, čímž jí způsobil drobnou krvácivou ránu na hlavě, která si vyžádala lékařské ošetření, a přestože se finančně nijak nepodílel na chodu domácnosti, direktivně rozhodoval o způsobu utracení peněz poškozené pocházejících z jejího starobního důchodu a současně rozprodával věci pocházející z domácnosti poškozené, při slovních a fyzických útocích měla poškozená z obžalovaného vždy strach, a proto se před jeho agresí často schovávala v koupelně bytu,

Obžalovaný J. R. jak v přípravném řízení, tak u hlavních líčení, která předcházelo vydání prvního rozsudku, uváděl a hájil se, že se necítí být vinen ve smyslu obžaloby. V minulosti se již léčil na psychiatrii, ale s touto diagnózou nesouhlasí. Léky žádné neužívá. K věci samé uvedl, že to, co je v usnesení o zahájení trestního stíhání, je nesmysl, nic z toho není pravda. Asi před 3 lety se nastěhoval do bytu své matky, protože ho manželka vyhodila z bytu. Ze začátku, až do listopadu loňského roku 2016, to byl spíše horor. Maminka byla při síle a sympatizovala s jeho bývalou ženou. Souhlasila s ní ve všem. Když se nastěhoval do bytu matky, tak se i v tomto bytě objevily štěnice. Matka to ale odmítala řešit, bála se, že by mohla přijít o všechno. V domě pak potkal likvidátora štěnic a domluvil se, že ty štěnice vystříká i u nich, s čímž matka souhlasila, ale kvůli jejímu zdravotnímu stavu byl tento úkon odložen. Po listopadu 2016 se soužití zlepšilo, maminka ho nahlásila k trvalému pobytu, koupila mu bundu a začala s ním normálně komunikovat. Taky ji doprovodil do komerční banky, kde nebyla rok, má tak za milión akcií. K jedli však čínské polívky a chleba s margarínem. Maminka není a nebyly psychicky zcela v pořádku. Jedná se o jen o tu malou rozmišku, která se stala před týdnem, maminka je ráda, že se o ni stará. K incidentu z 04.12.2017 uvedl, že byl úplněk, sám tomu nerozumí. Maminka byla vzteklá a vrhla se na něho, instinktivně ji udeřil do hlavy bubínkem, který měl v ruce. Nechtěl ji úmyslně udeřit. Způsobil jí na hlavě malou tržnou ranku, která krátce krvácela. Dával jí na to papírové kapesníky. Byl u toho kamarád P. U. který byl ve vedlejší místnosti. Pak se s klíči od bytu vydal na středisko k protože maminka vykřikovala, že uteče. Proto ji v bytě zamkl a šel k kde klíče od bytu předal a řekl, že má maminka na hlavě malou ranku, zda by se na ni nešla podívat. Doktorka šla se sestrou k matce, on počkal v čekárně. Za 20 minut se vrátily a řekly, že ranka je banalita, kterou lehce ošetřily a že se má vrátit domů. Klíče od bytu dostal v listopadu 2016 od matky, před tím mu říkala, že ho může kdykoliv vyhodit. Pak už to neříkala, protože věděla, že bez něho by byla v LDN. Mamince také zařídil operaci obou očí. Když se od doktorky vrátil domů, naobědval se, kdy někdo zazvonil. Za dveřmi stáli policisté a záchranář. Pak byl vozidlem RZS odvezen na psychiatrii a policií vykázan na 10 dní. Odmítá, že by matku mlátil nebo jí vulgárně nadával. Jeho soukromý názor je ten, že je to maminka, kdo má schizofrenii. Je mu líto, co se stalo, mamince se již omluvil telefonicky.

V průběhu opakovaných hlavních líčení obžalovaný J. R. neprojevil sebemenší náznak lítosti a nějakou vlastní sebereflexi, když pokračoval v popisu událostí, které byly spojeny s jeho soužitím s matkou v jejím bytě. Naopak začal obviňovat a to zejména svoji bývalou manželku, že vše zavinila a způsobil, že způsobil jeho situaci, kdy se octl bez bytu a práce, že stále pokračuje v jednání proti jeho osobě, a tedy způsobil i to, že nyní neví, kde se matka vůbec nachází. Maminka byla a je ovládána B. vždy jí poslouchala, asi je to nějaká vazba z minulých životů. Sám měl propadlou občanku, propadlý řidičák, pas mu vyhodili. Neměl jak žádat o dávky. Kdyby šel někam na brigádu, tak by mohl zanést domů zpět štěnice. Když se ochladilo, odmítla mu matka koupit teplé oblečení. Maminka je bývalá jeptiška, ona jí pouze chléb, margarín, čínské polévky. Z čeho měl mít svaly, pomalu už nemohl lézt do schodů. Situace se zlepšila po dvou letech, kdy se maminky zdravotní stav natolik zhoršil, že už nebyla schopna sama chodit na nákup. Ona rozhodovala o tom, co se koupí. Jemu nedávala ani korunu. Pak se to změnilo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

protože už jsem já začal chodit nakupovat, tak mu musela dát peníze a musela mu dát klíče. Když se zjistilo, že má [REDAKCE] pak jej teprve přihlásila v bytě. Maminka už není schopna někam jít. Poslední dobou je hodně po nemocnicích. Nemohl pro ní zažádat o sociální dávky, není to dokončeno, protože by tam musela ona osobně, papíry by se musely podepsat, ale ona byla buď v [REDAKCE] na psychiatrické klinice a v [REDAKCE] odkud ji oni vyreklamovali, aby ji přede ním ochránili a nedávají jí telefon a neřekli mu, kde je. Nemá ani, kam poslat důchod. Situace je hodně nenormální. Oni si hrají na náčelníky, ale přitom on je jediný nejbližší příbuzný.

K dotazu, zda docházelo ke konfliktům popisovaným obžalobou, uváděl, že si všichni mají uvědomit jeho situaci, kdy tři roky byl v pasti, ze které nemůže nikam, maximálně na ulici. Matka mu vyhrožuje, že jej vydědí, že jej kdykoliv vyhodí, že i když si nechá udělat nový doklad tak, že tím pádem už ho nepustí domů, že si může jít, kam chce. To bylo na hlavu. On už stál na parapetu a říkal, že radši skočí, než takhle žít. Psychicky týrán byl on, okraden byl on. K některým nadávkám a hádkám docházelo, možná i k podobným výrokům, protože to nemohl prolomit. Byl z toho zoufalý. Pohnulo se to, když se její zdravotní stav zhoršil. Tím pádem se on uklidnil. Začalo to jít alespoň nějakým směrem. On předtím neviděl vůbec žádné východisko. Bydlí dále u maminky, v jejím bytě, tam má trvalé bydliště a hodlá tam zůstat. Nikdo neví, kde je maminky a to ani kriminálky. K tomu pak dodal, že po tom, co se u maminky skutečně rozvinula [REDAKCE] a ona tam pak řvala, tak ji uklidňovali, a začali to nahrávat. Měl diktafon, starý klasický na kazetu, nahrál čtyři kazety. Paní doktorka [REDAKCE] to ale nechtěla slyšet, že to není její věc. Odněsť je na kriminální službu [REDAKCE] kde si je převzal poručík K [REDAKCE] Má na flashce ještě dalších 30 minut záznamu. Další videozáznam má i jeho přítel U [REDAKCE]

Obžalovaný velmi svérázným způsobem v průběhu hlavního líčení popisoval jednotlivé události.

K dotazu, zda někdy fyzicky napadl matku, uváděl, že člověk se v tomto jejím věku se vrací do dětských let a tak se chová jako dítě. Maminka byla ráda, když jí přinesl lízátko. Koukala se na dětské seriály. Občas se však chovala jako ježibaba, občas jako milá maminka. On nikdy neviděl, jak se probudí. Několikrát ji plácnul přes zadek, jako by plácnul malé dítě. K tomu pronesl otázku „ dá se na to umřít? „ Co se týče modřin, maminka má slabé cévy, stejně jako on, bere [REDAKCE] Když ji vezmete za ruku, aby neupadla, bude tam mít modřinu ještě 14 dní. Ale není to, že by jí uhořel. Ano, měla zásek na nose. To viděla paní D [REDAKCE] její sousedka. Proč, spadl na ni obraz, když se otáčela v posteli. Vysypalo se sklo, ten obraz už tam nevisí.

K dotazu, proč si nezařídil doklady, uvedl, že doklady by dostal pouze s bytem u [REDAKCE] Maminka mu řekla, že jej tím pádem vyhodí, že už jej nepustí domů, že bude „ klasický bezdomáček „. Proto si to nezařídil. Je to divné, ale čekal, až se její zdravotní stav natolik zhorší, že jej bude více potřebovat a dočkal se. Žili hodně chudě, z jejího důchodu, přesto to přežili. On je skromný člověk. Věci z bytu rozprodával se souhlasem maminky. V bytě se 50 let nic nevyhodilo, spíše hromadilo. Byt připomínal skladiště a mauzoleum. Vyložené blbosti vyhazuje. Sporné věci nechává, at' se na ně maminka podívá. Když mu něco přijde, že by to mohlo mít cenu, tak to nosí do [REDAKCE] at' mu řeknou, jakou to má cenu. Maminka má 1,6 miliónu Kč v [REDAKCE] bance v akciích a to jedli ten suchý chleba.

V průběhu hlavního líčení konaného dne 26.03.2019 setrval na svých tvrzeních uváděných v odvolání a dodal, že matka se po konfliktu z 04.12.2017 na chvíli vrátila domů. Maminka nebyla v dobré stavu. V noci volal policii. Policie jí odvezla do blázince, odtud jí vyreklamovala B [REDAKCE] aby on měl potíže. Maminka se B [REDAKCE] bojí a nikdy jí nic neřekne. Kdyby si soud ty nahrávky

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

poslechl celé, zjistil by, v jakém je maminka zdravotním stavu. Pokud na nahrávce vyžadují peníze je to proto, že nebylo na platbu bytu, jídla. V poslední době nemluvil s maminkou, oni mu v tom brání. Když jde do [REDACTED] dělají, že nejsou doma, na textovky neodpovídají, dělají to úmyslně. Já bych rád mluvil přímo s maminkou, bez těch dvou, B [REDACTED] a T [REDACTED]. Nemá tu možnost, jak mamince nabídnout, aby se vrátila. Oni jí vyměnili SIM kartu, atd.. Když se bude maminka chtít vrátit, samozřejmě bude rád, když se vrátí. Samozřejmě, že má od maminky svolení v tom bytě bydlet. Kdyby tam nebyl, tak maminka dneska nevidí. On s ní vyběhal i [REDACTED]. Oni se o ni opravdu starali a nebylo to jednoduché.

Hlavní a nejdůležitější svědek popisovaného soužití mezi obžalovaným J [REDACTED] R [REDACTED] a poškozenou H [REDACTED] R [REDACTED] byla a je paní H [REDACTED] R [REDACTED]. Odvolací soud vytkl soudu prvního stupně způsob, jakým byl v původním řízení proveden výslech svědkyně H [REDACTED] R [REDACTED] zejména pak skutečnost, že soud využíval v rozporu se zákonem výpověď poškozená H [REDACTED] R [REDACTED] která byla před zahájením trestního stíhání, a to i s ohledem na pokročilý věk, slyšena postupem podle § 158a trestního řádu za účasti soudce Obvodního soudu pro Prahu 2.

Soud proto zopakoval výslech této svědkyně, když právě s ohledem na její postavení matky obžalovaného, věk, psychický stav jí soud přiznal právo na bezplatné zastoupení zmocněncem. Zcela bez pochyby se jedná o osobu velice zranitelnou. Soud se plně ztotožňuje se závěrem odvolacího soudu, že lze se domnívat, že s ohledem na charakter stíhané trestné činnosti, její citlivost, vzájemnou provázanost účastníků, jejich rodinné vazby, a jejich případné předchozí eventuální neshody a obdobně, je třeba zvláště pečlivě posuzovat všechny zjištěné skutečnosti a provést maximum dosažitelných důkazů. Poškozená stejně, jako obžalovaný, má tedy právo na to, aby její práva zájmy byly zastupovány erudovaným zmocněncem.

Soud si je vědom výpovědi svědkyně H [REDACTED] R [REDACTED] které učinila na policii a také v průběhu předchozího hlavního líčení. Je si vědom, že k původnímu hlavnímu líčení se svědkyně H [REDACTED] R [REDACTED] dostavila i přes svůj pokročilý věk a vypovídala. Je pravdou, že ve výpovědi před soud se snažila značně zmírňovat své údaje, ze kterých vycházela obžaloba. Soud toto hodnotil tím, že jí je a bylo trapně za to, co se stalo a zejména, že se k ní takto choval její syn, co jí působil. Zde je možno odkázat na závěr znaleckého posudku znalce z oboru psychiatrie. Svědkyně tehdy uvedla, že by byla ráda, kdyby se vše podařilo urovnat. Takový postoj již však neprojevila při opakovaném výslechu dne 26.03.2019.

Soud proto znovu předvolal k výslechu svědkyni H [REDACTED] R [REDACTED] a provedl její výslech, když svědkyně byla následně dotazována a konfrontována s její výpovědí učiněnou v přípravném řízení ve smyslu § 158a tr.ř.

Výslechem svědkyně H [REDACTED] R [REDACTED] soud zjistil, že vypovídat chce a bude, výslovně se vzdává práva nevypovídat v trestní věci syna. Poučení rozuměla. Uvedla, že vypovídat bude. Výslovně se vzdává práva odepřít svědeckou výpověď vůči svému synovi J [REDACTED] R [REDACTED]. Je třeba konstatovat, že její výslech byl často přerušován jejím pláčem.

Z její výpovědi soud zjistil, že nyní nebydlí ve svém bytě, neboť ten obsadil její syn. Souhlas k tomu, aby tam bydlel, dala proto, že jí syn k tomu donutil, abych ho přihlásila k trvalému pobytu, že by byl bezdomovec a že by nedostal žádnou práci. Tohle jí neustále říkal, že ho bude mít na svědomí. Když se k ní syn vrátil, bydlel u ní od května 2014. Její soužití se synem nebylo dobré. Poroučel, chtěl, co řekl, aby to samozřejmě bezpodmínečně udělala. Jelikož se ho bála, tak mu ve všem snažila nějak vyhovět. Bála se, že jí namlátí. Stalo se, že jí namlátil. Bylo to tak 10x, Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

přesně neví. Jak zrovna stála, tak jí mlátil. Jednou jí praštil do spánku, měla tam modřinu. Jednou se mu něco nelíbilo, měl takový bubínek s paličkami, tak popadl ten bubínek, neví, zda i tou paličkou nebo obojím, jí pořádně praštil do temene hlavy, že jí tekla krev. Šla na ambulanci do [redacted] nemocnice a tam jí to ošetřili. I jinak se k ní syn choval nehezky. Hodně špatně. Poroučel jí, nadával jí. Dělal si, co chtěl. On byl pán a on byla služka. Jelikož jsem se ho bála, tak to trpěla. Syn jí nikdy nedával nějaké peníze, uvádím, že nikdy. Žili jejího důchodu. Důchod pobírala pouze ona. Peníze měla u sebe, ale syn jí je pak sebral, že s tím neumí hospodařit a že je potřeba zaplatit inkaso a vše možné. Tak ty peníze měl u sebe. Svědkyně popsala událost se zapalovačem, kdy jí syn zapálil papír u prstů nohy, kdy spala. To dělal vědomě. Popsala událost se stříkáním vody a důvod tohoto jednání Syn jí ubližoval ještě i jinak, vícekrát jí praštil přes zadek. Syn jí vyhrožoval, aby si na něj dala pozor. Hrozil jí udušením polštářem během spánku. Tituloval jí: „Ty stará svině, ty jsi ještě nechcípla?“ To byl pozdrav ráno. Syn jí vyhrožoval, že to může vypadat, jako, že se hodně naklonila z okna, bydlí ve 4. patře, že jí trochu přišoupane. Byl na ní sprostý, agresivní, tak není divu, že se ho bála. Napadal jí 8x až 10x do roka napadal. Syn jí hodně často vyhrožoval. Za měsíc nejméně 10x nebo i vícekrát. Citace „Začalo to tak, že on mi vyhrožoval, protože něco potřeboval: „Ty stará svině, ty jsi ještě nechcípla?“ Chtěl, abych už byla mrtvá. (Svědkyně se rozplakala) . Nestál o to, abych žila. Také řekl: „ Nepůjdu se na tvůj hrob ani...“ a teď to řekl prostě ,,,

P [redacted] U [redacted] byl kamarád syna, byl v invalidním důchodu. Syn ho tam pozval, že bude vařit a že bude jeho poskok. Ten kamarád dělal přesně to, co mu syn řekl. Syn si na ní vynucoval peníze. Vybral si je za společného konta, je to zde jako doklad. Chtěl dát na společné konto peníze, které v rámci restituce dostala, a když měli společný účet, tak to vybral. To jí přesvědčil, že to tak musí být, že by byly veliké komplikace s tím. Na špatné chování syna si nestěžovala, styděla se za to, ale jistě to musel slyšet pan soused, jak na ní syn rve. V bytě byl problém se štenicemi, které tam syn zatáhl. Nebránila tomu, aby tam přišel deratizátor, aby to vyčistil. K dotazu, zda by se chtěla vrátit do bytu, uvedla, že co šlo, to jí syn všechno prodal, aniž by jí zeptal, co mělo ještě trochu cenu, tak to prodal bez jejího povolení. K dotazu, jak by charakterizovala soužití se synem, po dobu, než odešla, uvedla, „ že to bylo moc špatné soužití, moc špatné. On byl pán a já jsem byla sluha, abych platila jeho dluhy, abych mu posluhovala a hotovo a já jsem se ho opravdu bála. Na mou duši. „ Svědkyně se rozplakala.

K dotazu, že na policii učinila důraznější výpověď a pak zde u soudu učinila výpověď mírnější, k tomu znovu uvedla, že se syna bála. Protože, jak to bude vypadat, když on je v jejím bytě a já by se měla vrátit. Nyní j spokojená, má svoji moc hodnou snachu, která je tak laskavá a vzala jí k sobě a má ještě vnuka – tak hodného, snacha se o ní stará, léky jí přinese, co potřebuje, na středisku byla u paní doktorky.

K dotazu, zda jí někdo přesvědčoval, instruoval, jak má dnes u soudu vypovídat, uvedla, že ne. Citace „ Já budu vypovídat pravdu. Je to má pravdivá výpověď o tom, co jsem zažila při společné soužití se synem. Byl to hrozný život a bála jsem se syna, protože mě nejednou praštil a styděla jsem se to někomu říkat. (Svědkyně se rozplakala) .

Syn jí hodně často vyhrožoval. Za měsíc nejméně 10x nebo i vícekrát. Začalo to tak, že on jí vyhrožoval, protože něco potřeboval: „Ty stará svině, ty jsi ještě nechcípla?“ Chtěl, abych už byla mrtvá. (Svědkyně se rozplakala) Nestál o to, aby žila. Také řekl: „ Nepůjdu se na tvůj hrob ani...“ a teď to řekl prostě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

Na dotaz zmocněnkyně uváděla, že jí syn vyhrožoval, že odveze do blázince. Schovával jí vložky, které potřebovala z hygienických důvodů. Měl z toho ohromnou legraci, že tam nedosáhne. Vyhrožoval jí, že jí odveze do blázince, že je blázen. Sebral jí mobilní telefon, aby nemohla nikomu telefonovat. Nejdříve si ho schovávala pod ubrus, ale syn vystihl tu dobu, kdy jí ho mohl vzít: „Abys, ty mrcho, nemohla nikam volat.“. Když se šla vykoupat, tak to bylo také hrozné. Šla se vykoupat a syn to udělal tak, že ta západka do koupelny byla rozbitá tak, že nešla zavřít. „Ty stará svině, já se na Tebe budu dívat, když jseš nahatá.“. Po bytě se pohybovala s francouzskými holemi a dost špatně. Dobré to nebylo. V té souvislosti probíhalo to, že jí syn řekl, že jí ty hole odnese do sklepa, aby se k nim nemohla dostat. „Aby sis, ty stará svině, rozbila držku.“.

Poté, co se přestěhovala ke snaze, se jí snažil kontaktovat. Pořád obcházel kolem domu. Zvonil na zvonek tak, že vnuk ten zvonek odpojil, protože syn na zvonku držel palec a to nešlo vůbec vydržet, když to pořád zvoní.

Volala z okna o pomoc, a to proto, že syn vyváděl. Mlátil jí, vyhrožoval a bylo to tak hrozné, že jí vyhodí z okna, tak otevřela okno a volala o pomoc, než jí odtáhl. Po tom volání přijela policie, byli tam tři páni. Jelikož se syna bála, tak to policistům řekla, co nejšetněji, protože, když odejdou a zůstala by v bytě s ním zase dál.

Pamatuje si na to, že syn jí vzal do banky. Chtěl, aby vyzvedla všechny peníze, co mají na společném kontu, že je nutně potřebuje. Byla jsem oblečená jen tak v blůze, jak jsem byla doma, v halence. Bylo hodně chladno. Synovi bylo úplně jedno, zda je jí zima nebo teplo. „Jen mámo dej a zaplat', zaplat' za mě dluhy.,, Jelikož se ho bála, tak nechtěla mít ostudu v domě. Nájemníci si jí zvolili jejich důvěrníkem, tak nechtěla mít tu ostudu, protože se za to styděla, jaký je syn rošťák.

Syna se bojí pořád, jak ho vidí, ten strach je v ní. To nemůže samo od sebe hned odejít. Psychicky se cítí nyní výborně. Byla také u psychologa na vyšetření, a lepší zprávu na středisku nemohla paní doktorka dostat. Je v naprostém pořádku a vyslyšali mě jí paní doktoři a řekli, že je v naprostém pořádku.

Soud svědkyni předestřel její výpověď z přípravného řízení. Svědkyně potvrdila, že takto vypovídala a že je vše tak, jak uváděla.

Výslechem svědkyně B. R. soudu zjistil, že o problémech tchyně s bývalým manželem se dověděla tak, že postupně pozorovala, že se tam něco děje a to v průběhu předchozích let. Když tam její syn už bydlel, tak jsem se s maminkou scházela každý měsíc zhruba a z toho, co viděla nebo slyšela, tak před ní vyvstával takový obrázek. Maminka si stěžovala spíše tak jako oklikou. Ona syna hodně kryla, byla opatrná ve svých vyjádřeních, ale byla nešťastná, stěžovala si hlavně na to, že jí syn pořád vyhrožuje, že vyskočí z okna, když ona neudělá něco, co on chce. To znamená, že může jít nakoupit, když on jí to povolí, že může jít na poštu, když jí to povolí, může jít k lékaři, když jí to povolí a když vypadá špatně, tak k tomu lékaři nesmí, protože by ji mohli hospitalizovat a on by tam zůstal sám a to nechtěl, protože pan R. z toho domu vůbec nevycházel. Poté, když byla paní R. v nemocnici a pak si ji převzali do své péče, a co bylo důvodem tohoto postupu, protože se nemohla vrátit do svého bytu, neboť se svého syna bála a proto se tam nechtěla vrátit. Toto řešení jsme zvolili po konzultaci s jejím ošetřujícím lékařem, že to pro ni tak bude lepší. Občas paní R. vzpomíná na to, co bylo, hlavně zezáчатку, protože pan R. je atakoval přes SMS a telefonicky a několik měsíců hlídkoval před domem. Býval tam často viděn. Zatím nečinili žádné právní kroky k tomu, aby Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

R [redacted] dostali z bytu. Nikdo paní R [redacted] k ničemu nepřesvědčuje, neovlivňuje babičku v jejím myšlení, jednání, babička je svéprávná dospělá, má svůj názor a neví, do jaké míry ji mohou ovlivňovat.

Soud vycházel také z výpovědi svědkyně B [redacted] R [redacted] kterou tato učinila v původním řízení, kdy uváděla, že je bývalou manželkou obžalovaného J [redacted] R [redacted]. Ten v bytě své matky bydlí od května 2014. Za poškozenou chodila pravidelně do doby, než se k ní nastěhoval obžalovaný. Poté tam byla asi 3 krát v následujících třech měsících, vícekrát ne, protože si to obžalovaný nepřál a choval se jak cvok, a také proto, že v bytě měly být štěnice. Obžalovaný si nepřál, aby do bytu poškozené někdo vstupoval, říkal vyloženě, že pokud tam poškozená někoho pustí, takže udělá kravál nebo vyskočí z okna. Různě vyhrožoval, že udělá ostudu. Poškozená si velmi zakládá na to, co si o ní myslí sousedi. Poškozené dávala s dětmi kontakty na deratizátory, aby to vyřešila, ale nic neprošlo. Musela dělat to, co on nařídil, to ví od poškozené. S poškozenou se poté scházela venku ve vedlejší ulici, a to minimálně jedenkrát za měsíc. Při těchto setkáních jí poškozená vyprávěla, jak to u nich chodí, plakala s tím, že jí syn dennodenně vydírá, že vyskočí z okna, že o všechno přišel a že tím i babičku potrestá, když nebude dělat, co on chce. Popisovala zákazy, které stavěl obžalovaný před poškozenou. Nesměla chodit k lékaři, když jí bylo zle, což odůvodňoval slovy, že matka vypadá zle, že by si ji tam mohli nechat. Po celou dobu poškozená obžalovanému platila mobilní telefon, který ale celé tři roky ležel vypnutý v jeho batohu, kupovala mu nové oblečení. Obžalovaný vzal svou televizi, kterou dal před televizi poškozené, a od té doby se mohla dívat jen na to, co on povolil. Vše určoval on. Po celou dobu se obžalovaný snažil, aby ho poškozená do bytu přihlásila k trvalému pobytu, což svědkyně taktéž ví od poškozené. Ta odolávala až do července 2017, to ji k tomu dotlačil. Poškozená to označila slovy, že jí denně vyhrožoval a vydíral, a že ona už to psychicky nezvládá. Od paní D [redacted] se poté dozvěděla, že obžalovaný měl prý poškozenou k přihlášení do bytu přesvědčit tím, že jí měl vyhrožovat, že ji jinak vyhodí z okna, když ho tam nepřihlásí. Poškozená si uvědomovala dobře, že obžalovanému jde o peníze. Poškozená s obžalovaným zdělili každý 1.300.000,-Kč, ale obžalovaný ty peníze rozházel, a teď nemá příjmy. V minulosti také obžalovaný ani neplatil výživné, to svědkyni za něho platila poškozená, která za něho platila i nájem. Svědkyně poškozené nabízela, že může bydlet s ní, ale poškozená to odmítla s tím, že ho tam nemůže nechat, protože vyhrožoval, že byt zapálí, čímž hrozil, když udělala něco, s čím on nesouhlasil. Poškozená se bojí udělat něco přes jeho zákaz. Poškozená jí však neřekla, že by ji obžalovaný fyzicky napadl. Svědkyně měla občas podezření, že jí syn napadá, protože mívala občas modřiny. Když se jí zeptala, tak jí řekla, že se o něco uhodila. Obžalovaný měl poškozené vyhrožovat tím, že on sám vyskočí z okna a detailně jí popisoval, jak se mu bude mozek roztékat kanálem. Pak jí vyhrožoval, že jí vypálí byt, když nepřijde včas nebo odejde, kam si on nepřeje. Osobně slyšela, když s poškozenou telefonovala, jak obžalovaný křičí, že jsou krávy a snažil se poškozené telefon vzít. Od poškozené ví, že jí obžalovaný nadával, že je svině a kráva. Poškozená musela obžalovaného poslouchat, musela nakupovat to, co jen on chtěl. Obžalovaný zakázal poškozené se i stýkat s vnoučaty a nesměla do bytu nikoho pouštět. Sama poškozená neřekla, že by měla z obžalovaného strach, ale popisovala to tak, že „tak to se musí, to tak musí bejt, to by bylo zle“. Poškozená jí neřekla, že jí měl syn udeřit bubínkem do hlavy. Ale řekl jí to sám obžalovaný s tím, že se na něho poškozená sápla a chtěla ho škrábnout do stehna, tak jí vzal bubínkem s tím, že má mít poškozená záchvaty nepřítetnosti, že ho chtěla vyhodit, a proto se on musí bránit.

Výslechem svědkyně [redacted] H [redacted] P [redacted] soud zjistil, že je ošetřující lékařkou paní R [redacted]. Pan R [redacted] se k ní přihlásil do registrovaných pacientů v listopadu 2017. Zná paní R [redacted] i pana R [redacted]. Několikrát byla na návštěvách v domácnosti paní R [redacted]. Hlavně tehdy, když se začalo řízení o provádění desinfekce bytu, kde se vyskytly štěnice. Tehdy

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

komunikovali i s humanitárním odborem [REDAKCE]. Odbornou firmou byla provedena likvidace štěnic. Co se týče informací o soužití matky se synem, uváděla, že paní R [REDAKCE] postěžovala, že to synem není dobré soužití. Zpočátku, když se tam přistěhoval, tak říkala, že syn je hodný, že jí pomáhá, že chodí nakupovat. Postupně se to zhoršovalo. Ona se to velice zdráhala ventilovat, bylo jí to trapné. Byla tehdy ta návštěva v prosinci, kdy měla paní úraz na hlavě, tak jí řekla, že si to způsobila sama. Pak dodatečně přiznala, že jí to způsobil syn bubínkem, že ji uhodil do hlavy. Paní R [REDAKCE] je velice křehká. Za vše je vždy vděčná, děkuje. Je to paní, která by nikomu nedokázala ublížit. U pana R [REDAKCE] neměla možnost, si učinit představu o jeho osobně. První dojem nebyl nijak výjimečný. Zdál se jí nevyrovnaný psychicky, ale ne, že by nějak vysloveně ubližoval. To se pak postupně vyjevovalo z toho, co jí řekli sousedé v domě. Sousedé tam opakovaně volali policii kvůli hluku a podezření, že v bytě někdo někomu ubližuje. Do bytu šla tehdy v prosinci se sestrou, a v doprovodu městské policie, protože jsme se bály, aby tam nedošlo k nějakému ještě dalšímu konfliktu. Věděly, že tam kromě pana R [REDAKCE] bydlí ještě ten jeho přítel. Do té domácnosti docházela domácí péče. Tu sestřičku si nepamatuji, ona hlavně léčila paní R [REDAKCE] [REDAKCE] který se musí pravidelně převazovat, ten se nakonec podařilo vyhojit.

Výslechem svědka R [REDAKCE] M [REDAKCE] soud zjistil, že jeho byt přímo sousedí s bytem poškozené. Poškozená bydlela v bytě sama, manžel byl po smrti a syn jinde. Z jejího bytu neslyšel sebemenší zvuk. Situace se změnila, jsou to 3-4 roky zpátky, kdy u poškozené začal bydlět její syn J [REDAKCE] R [REDAKCE]. Ze začátku to bylo dobré, ale postupem času tam byly slyšet hádky. Slovům rozumět nebylo, ale bylo slyšet mlácení dveří, bouchání a připadalo mu, že hádky jsou častější. Vyvrcholilo to, když u něho obžalovaný zazvonil, pozval ho k nim do bytu, aby se na vlastní oči jako svědek přesvědčil, že je tam všechno v pořádku. V bytě byla poškozená, obžalovaný a nějaký jeho kamarád. Mluvil s poškozenou, která měla poraněnou hlavu a trochu vlasy spleené od krve. Ten její syn říkal: „Vidíte, že je všechno v pořádku, že se chovám normálně. Máma jej chce vyhodit pod most,“ na což poškozená uváděla, že to přece není pravda a nikoho nevyhání. Pak byl chvíli s poškozenou sám, přičemž v ten moment mu řekla, že zranění na hlavě pochází od syna a že jí nedávno doslova řekl: „Ty svině, nemysli si, že ti půjdu na pohřeb.“ Poškozené sdělil, aby to ohlásila, načež mu řekla, že to hlásit nebude, protože by s ním tam nevydržela a dodala, že to bude dobré, že se syn zlepšil. Asi před dvěma lety mu další sousedka paní D [REDAKCE] sdělila, že soužití poškozené se synem není v pořádku, zda by na poškozenou občas nemohl dohlédnout. Hlas poškozené, který byl silnější než obviněného. Pláč nebo křik o pomoc neslyšel. Tomuto jejich křiku nenasvědčovalo nic, že by tam docházelo i k fyzickým potyčkám. Postupem času se počet hádek zvyšoval a nebylo to pouze ráno, ale i odpoledne a večer.

Výslechem svědka S [REDAKCE] B [REDAKCE] soud zjistil, že bydlí v domě v [REDAKCE] [REDAKCE] to od roku 1988, od kdy se též zná s poškozenou. Někdy před třemi až čtyřmi lety se k poškozené nastěhoval její syn. Svědek zastával funkci předsedy výboru společenství. Z tohoto titulu měli s poškozenou víceméně přátelštější vztah. Potkával paní R [REDAKCE] a to takřka denně, když šla s odpadky nebo na nákup. To tam ještě pan R [REDAKCE] nebydlel. Pak ví, že ji dva, tři dny neviděl, tak šel k ní, zvonil na ní, neotevírala. Měl strach, že se něco stalo. Volal hasiče, ti přijeli. Tato událost se stala, jak říkal, před osmi, devíti lety. Hasiči přijeli, t'ukali, neotevírala. Vyjeli plošinou k oknu a paní R [REDAKCE] vykoukla. Pak brečela a říkala, že neotevírala, neboť měla strach, že k ní jde pan R [REDAKCE] - syn, a proto neotevírala. Co se týče roků 2014, 2015 až 2017, to už tam byl nastěhovaný pan R [REDAKCE]. Paní R [REDAKCE] potkával po domě, dokonce několikrát měla i modřiny na hlavě. Měla i modřiny na rukách. Ptal se jí, zda je vše v pořádku. Ona říkala, že ano, i když brečela, aby to nechal být, že se praštila do kuchyňské linky, jindy pak, že se praštila v koupelně o futra do ruky. Brečela a přitom ví, že říkala, že to úplně v pořádku není, ale aby

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

s tím nic nedělal, že má strach. Říkala, že má strach z pana R [redacted]. Říkala, že na ni křičí. Sám nebyl svědkem nějakého konfliktu vůči paní R [redacted]. Co se týče toho, jak se pan R [redacted] choval k jiným lidem v domě, uvedl, že manželka mu říkala, že je s dcerou R [redacted] verbálně napadl na schodech, když chtěly pomoci panu R [redacted] a paní R [redacted] nahoru s taškou na vozíčku, což je asi 3/4 roku. Před dvěma měsíci pan R [redacted] napadl verbálně i jeho před domem, čehož byl svědkem pan M [redacted]. Další věc je to, že pan R [redacted] si domů nosí věci a byly v domě štěnice, což bylo asi čtyři, pět měsíců zpět. R [redacted] jeji verbálně napadl, udělal tři výhrůžné kroky proti němu. Pak si uvědomil, že svědek není žena, že jsou dva, zastavil se, šel nahoru. Paní R [redacted] byla v té době doma. Byla na domácím telefonu, vše to asi slyšela. Když pan R [redacted] šel nahoru, tak šel za chvilku k domácímu telefonu a ptal se paní R [redacted] co se děje. Slyšel, jak pan R [redacted] říká: „Jděte do prdele.“, a položil ten domácí telefon.

Výslechem svědkyně M [redacted] D [redacted] soud zjistil, že svědkyně sama neviděla nevhodné chování pana R [redacted] vůči jeho matce. Jednou pan R [redacted] přišel k nim a málem rozkopal dveře u jejich bytu. Neví, z jakého důvodu, neboť celou dobu jim dávala jídlo, ovoce, med, protože pan R [redacted] tam celou dobu bydlel u paní R [redacted] a ta byla na tom finančně špatně. Zavolala na něj PCR. Byl to útok vůči její osobě. Mluvila s paní R [redacted] která si jí stěžovala. Pan R [redacted] se nastěhoval k mamince a neměl občanku, nebyl přihlášený a pak ho přihlásila, aby měl, kde bydlet, když dostal občanku, tak tím s ním nastaly problémy. To jí naznačila sama paní R [redacted]. Šíleně se hádali. Hádali se kvůli penězům. Pan R [redacted] nepracoval a vyžadoval peníze od maminky. Paní R [redacted] si nestěžovala, že by jí pan R [redacted] ubližoval nebo atakoval. Paní R [redacted] neustále obhajovala svého syna. Když pak přišel k ní a kopal jí do dveří, tak jí pak odvážela pohotovost do nemocnice, tak jestli se tam něco stalo, tak asi proto. Neměla ho tolik obhajovat. Co se týče stop fyzického násilí na paní R [redacted] viděla na paní R [redacted] že měla modřinu, ale říkala, že upadla. Takže nemůže posoudit, zda upadla nebo byla nějak atakována. Ptala se i paní R [redacted] že má modřinu pod okem. Na to jí řekla, že zase upadla. Myslím, že paní R [redacted] se nikomu s ničím nesaržovala, co se týče jejího syna. Paní R [redacted] chránila syna.

Svědkyně na žádost obžalovaného ze svého mobilního telefonu přečetla některé SMS, které jí poslal obžalovaný R [redacted]. Citace těchto SMS.

„Tak nám B [redacted] nechala odpojit elektriku. Plyn bude následovat. Krásný a klidný den R [redacted].“

„Jste sprostí zloději a nezasloužíte si žádné slitování. Dobrá, budeme se soudit a vy budete mně platit jako mourovatí, sbohem vy idioti B [redacted] a T [redacted] JR.“

„Jak jsem pravil, byt je matky a můj, dejte od něj ruce pryč. Na mé straně je právo, elektřina už je přihlášena na mě. Jméno. Amen.“

Výslechem svědka P [redacted] U [redacted] soud zjistil, že obžalovaného zná asi 10 let, oba se zaobírají duchovnem. V minulosti spolu bydleli. U maminky obžalovaného byl asi třikrát. Obžalovaného popsal jako hodného člověka, poškozenou jako hodně milou bytost. V sobotu 02.12.2017 byli s [redacted] na adventních trzích a to až do večerních hodin, u [redacted] přespal. V neděli [redacted] odjel na trhy, zůstal u něj doma, protože [redacted] měl domluvené, že mu mají na jeho telefon volat případní zájemci o nákup nádobí, vařiče a mixéru. Nikdo se ale neozval. Když večer [redacted] přijel, tak si ještě povídali, přičemž se divil, že je jeho maminka jako beránek, že mu jinak stále vytýká nějaké věci. Ráno se [redacted] na maminku zlobil, že odložila deratizaci bytu kvůli štěnicím, stejně jako odmítla návštěvu sestřiček u nich doma. [redacted] pak vzal klíče od bytu a šel na zdravotní středisko s tím, že domluví, aby sestřičky došly za matkou. V 15.01 hodin mu poslal SMS, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

doktorka už jde, a aby jí otevřel, což udělal. Zapomněl ještě uvést, že kolem poledne on, [REDAKCE] a jeho maminka seděli všichni u [REDAKCE] v pokoji. Sám měl sluchátka v uších a poslouchal meditační hudbu. Vyrušil jej nářek [REDAKCE] maminky, která si držela hlavu na temeni a přikládala si kapesníčky. Neptal se, co se stalo. Maminka [REDAKCE] si jen držela hlavu a říkala, že si to od [REDAKCE] nezasloužila, a že je hajzl. On byl na ni naštvaný, že byla tak neústupná. Krvácení si papírovými kapesníčky zastavila. Sám si řekl, že to [REDAKCE] přepískl a matku bubnem praštil. Ptal se ho, proč to udělal a on mu řekl, že se po něm sápara a chtěla ho praštit. [REDAKCE] říkal, že jeho matka sedí na miliónu. [REDAKCE] měla matka žít v době, kdy nepracoval. [REDAKCE] měl dlužit někde na zdravotním a ještě něco možná za nájem. Sám byl svědkem toho, že [REDAKCE] vyhrožoval matce sociálkou, když se nenechá ošetřit a nenechá deratizovat byt.

V průběhu hlavního líčení zejména pak dodával, že [REDAKCE] potřeboval pomoci s maminkou, tedy zda by svědek mu mohl s ní pomoci, když hledá práci. Pozval jej a on se o ni staral. V tom bytě bydlel asi od 2. prosince 2017. Případalo mu, že ten vztah matky a syna je v pohodě. Když tam nebyl [REDAKCE] přítomen, tak si s paní R [REDAKCE] rozuměli. Paní R [REDAKCE] si svého syna zaměnila i za svého manžela. To jej překvapilo. Spletla si ho. Mluvila o něm, ale přitom jako o svém manželovi. Říkala, můj manžel [REDAKCE]. Vykládala mu nějaké zážitky, nevzpomene si jaké. Nebylo to stěžování, vyprávěla normální zážitky ze života. Neviděl nevhodné chování pana R [REDAKCE] vůči matce. Nic mu nepřišlo přes čáru. Pan R [REDAKCE] se vyjadřoval o svém vztahu k matce normálně, že ji má rád. Z toho chování k ní mu to také tak připadalo. Hádky syna s matkou žádné přítomen nebyl. Hádky to nebyla. Ten konflikt probíhal tak, že ona z ničeho nic začala křičet, aniž by jí [REDAKCE] dal příčinu. To už viděl vícekrát. Najednou se splašila a začala vrískat. Vztah k zdravotním sestřím byl v pohodě. Sestřičky byly vždy ohlášeny. Pustili ji dovnitř. Zeptala se, jak se paní R [REDAKCE] daří a převázala jí nohu. Nejčastěji tam jezdila sestřička K [REDAKCE]. U incidentu s bubnem nebyl, resp. ho neviděl. K tom už vše uvedl ve své výpovědi, čili to potvrzuje. Po tom konfliktu [REDAKCE] pak odešel na středisko a pak přišla doktorka, odešla a pak přijeli policajti. Paní R [REDAKCE] nevadilo, že tam bydlel. Naopak byla ráda, že se o ni hezky stará a přemýšlela o formě odměny vůči němu. Často o tom mluvila. Pak řekla, že jej tam nechá bydlet, že to bude forma té odměny. Pan R [REDAKCE] určitě pomáhal své matce, a to tak, že vyřizoval nákupy nebo i úklid. Měl normálně starostlivý přístup hodného syna. Když nebyl přítomen, tak to zařizoval on, veškeré tyto běžné záležitosti. Jednou jsem byl platit inkaso, pro léky, pro nákup. Paní R [REDAKCE] nebyla schopna se o sebe prakticky postarat. Pak se to nějak polepšilo, tak se začala zvedat, ale jednou ji dokonce našel na zemi. Zvedl ji tedy ze země. Nestalo se jí nic, nepraštila se, ale ležela na zemi. Na deratizaci se určitě angažoval pan R [REDAKCE]. Zezačátku to vypadalo, že paní R [REDAKCE] není ochotna to řešit, čili z toho důvodu převzal tu iniciativu [REDAKCE] a ten byl úspěšný. Tomu se povedl dohodnout termín a pak už to fungovalo. Byl svědkem ostřejší výměny názorů mezi panem R [REDAKCE] a paní R [REDAKCE], ale přišlo mu to zmatečné, že to nemá důvod. Podle něj nebylo co [REDAKCE] vyčítat. Jako nezávislému pozorovateli mu to připadalo divné. Bez důvodu začínala paní R [REDAKCE] křičet nebo se divně chovat. Bylo ticho a najednou něco začala. Vypadalo to tak, že úplně změnila hlas. Jemu to připadalo dost šílené. To bylo úplně nepřičetné řvaní, nebyl to zvýšený hlas, ale jako hnutí myslí. K takovým výbuchům docházelo často za tu dobu, co tam byl, řekl by někdy každý druhý, třetí den. Pan R [REDAKCE] se většinou snažil ztratit, úplně odešel. Nechtěl to poslouchat a řešit to. Viděl, že to je nesmysl. Většinou se udržel v klidu, jen se snažil oponovat, protože ty věci byly divné, ale nemělo to žádný význam. Šlo to pořád dokola. Logické to nebylo. Tyto události, které popisuje, se odehrávaly v této době od toho prosince, jak se vrátila z nemocnice. Paní R [REDAKCE] velmi striktně a razantně odmítala jakoukoliv očistu, mytí, sprchování. Oni se myli.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

Obhajoba pak trvala na opětovném výslechu svědka P [redacted] U [redacted] když tento výslech se uskutečnil dne 10.09.23018, když soud zjistil, že svědek doplnil své předchozí výpovědi, že předložené nahrávky zvukových záznamů a video, které byly pořízeny na jeho mobilní telefon.

Nahrávka je z 25.03.2018. Je to video, možná jsme z šuplíku brali lžičky nebo něco takového, proto je tam slyšet v pozadí takové bouchání, cinkání. Paní R [redacted] možná křičí, nechte ty peníze.

K tomu obžalovaný dodal, že to bylo po důchodu, problém byl, že maminka doma zašantročila dva důchody, takže ten třetí si opravdu vzali, půl hodiny potom, co odešla pošťáčka, aby zaplatili inkaso a potraviny.

Na zvukovém záznamu z průběhu hlavního líčení jsou inkriminované zvukové záznamy.

K tomu svědek uvedl, že ty dva důchody se nějak museli ztratit, mohlo se stát, že je někde maminka obžalovaného zapomněla i s taškou, ale v bytě se nenašli, prohledali celý byt. Třetí důchod si vzal [redacted] hned k sobě, aby se znovu neztratil, muselo se zaplatit inkaso, atd.. Bylo vidět, že to není schopna ohlídat maminka obžalovaného a musel si to vzít obžalovaný do svých rukou. Paní R [redacted] se stavěla k tomu tak, že poté jej běžně posílala na ty nákupy, byla ráda, že vše zařídil a ještě do lékárny jí také chodil, byla spokojená, jak se o ní staral, že jí vařil a taky občas se nemohla zvednout, tak jí zvedal a čekal, až asi na těch svých nohách bude jistá.

Výslechem svědkyně [redacted] P [redacted] M [redacted] soud zjistil, že v podstatě paní R [redacted] neznala. Paní R [redacted] viděla pouze při službě 23.12.2017. Paní byla u nich hospitalizována určitou dobu. Paní R [redacted] viděla během dopolední a večerní vizity, té předvánoční sobotní, která probíhá v podstatě krátce na celé klinice, takže je to krátký časový úsek, vypadala spokojeně a na nic si neztěžovala. Paní R [redacted] byla hospitalizována z důvodu interních onemocnění.

Výslechem svědka J [redacted] K [redacted] soud zjistil, že je zaměstnán u [redacted] [redacted] Přišel do styku s panem R [redacted] víceméně ví o tom případě. Pan R [redacted] přišel k nim na oddělení a potřeboval zjistit nějaké věci a k tomu on zjistil, že kriminální služba s ním vede věc, která se týká jeho matky. S paní R [redacted] vůbec do styku nepřišel. Pan R [redacted] ví velice dobře, kde jeho maminka je, dvakrát mu to zjišťoval oficiální cestou, posílal hlídku, ověřili stav paní fyzicky, mluvili s paní R [redacted] viděli jeho maminku, ta se synem nechtěla hovořit. Řešil pouze to, co mu bylo řečeno, to co chtěl, to prověřil a víc k tomu nemá co říci.

Výslechem svědkyně K [redacted] K [redacted] soud zjistil, že paní R [redacted] znala jako pacientku, kdy za ní domů docházela od ledna do konce března 2018. Do bytu zdravotní sestry chodily na doporučení z nemocnice, a to 14 dní na začátku a pak na doporučení paní doktorky. Paní R [redacted] měla převazy nohy, potíže s nohou, udávala bolesti. Psychické problémy neuváděla. Pacientky se vždy zeptají jak se má objektivně, subjektivně, ale paní R [redacted] si jí nikdy nestěžovala. Pana R [redacted] párkrát viděla. Pouštěl jí do bytu, choval se slušně. Nemůže říci, že by viděla nějaký konflikt. Paní R [redacted] si jí nikdy nestěžovala na nějaké jeho zvláštní chování.

Soud znovu konstatuje, že obžalovaný předložil soudu řadu zvukových nahrávek. Bylo dohodnuto, že s ohledem na dobu pořízení nahrávek, kdy tyto jsou mimo doby projednávaných událostí, určí obžalovaný konkrétní nahrávky, které by soud měl uslyšet. Komplet nahrávek je na kazetě čl. 255

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

Na žádost obžalovaného byla v jednací síni provedena nahrávka č. 1. Obsah nahrávky svědčí o velmi špatném stavu psychickém stavu poškozené, která se slovně zoufale brání jednání obžalovaného i další osoby a to pravděpodobně U [REDACTED]. Tyto osoby po ní chtějí peníze.

K tomu obžalovaný uvedl: Na všechny argumenty maminka říkala, ať koukáme zmizet, ale bez nás by tam bývala nemohla být. Dodal bych, že jsem jí zařídil operaci [REDACTED]. P [REDACTED] vařil, pozval jsem ho ze [REDACTED] teď už se tam vrátil. Občas si takto mluvila sama pro sebe. Když v předposlední nahrávce křičí, my jsme odešli z místnosti. Přesto křičela o pomoc, jak tur, i z okna. Nikdo jí nezavíral, mohla zazvonit u sousedů, pokud jsme ji trápili. Tři roky neřešila štěnice. Mohla si stěžovat té sestřičce nebo paní D [REDACTED].

Obžalovaný požádal o přehrání předposlední nahrávky. ze dne 07.02.2018

K dotazu předsedy senátu obžalovaný uvedl: Ten zvuk, to se jedná o třískání nádobí, kterým třískala maminka. V některých nahrávkách je také slyšet nádobí, ale to ho třeba P [REDACTED] myl. Ona rozbíjí to nádobí, malé hrnečky.

K dotazu předsedy senátu: Proč jste ji v tomto momentě nepřestali provokovat, když jste viděli, v jakém je stavu, proč jste neuposlechli její výzvy a neodešli z bytu?

Obžalovaný uvedl: Ona nás chtěla vyhnat na ulici a nebyla schopna se o sebe postarat. Ona se do takového stavu dostávala sama. Bála se vody, tři roky se nemyla. Hysterická byla už v mém dětství.

Samosoudce pak s ohledem na slyšené nahrávky, kdy je jednoznačně slyšet zoufalý hlas poškozené paní R [REDACTED] a její žádosti, aby jí nechali na pokoji a odešli, což prokazuje, že obžalovaný a další osoba i nadále pokračovali ve velice nevhodném chování a vydírání poškozené, je důkaz na provádění dalších nahrávek zamítnut. I provedené důkazy, přestože byly navrženy obhajobou a obžalovaným, je však dokumentováno pouze jeho jednání, které je možno označit za psychický teror a vydírání, jednání, které je absolutně v rozporu se slušným a morálním přístupem k člověku vysokého věku, člověku – vlastní matce.

V průběhu přípravného řízení byl k posouzení duševního stavu obžalovaného J [REDACTED] R [REDACTED] zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Znalci MUDr. Ondřej Trojan a prof. PhDr. Petr Weiss Ph.D. v závěru tohoto posudku uvedli a v hlavním líčení tyto závěry potvrdil MUDr. Ondřej Trojan, že obžalovaný v minulosti trpěl psychotickým onemocněním, v roce 2006 byl léčen s [REDACTED]. Nicméně od té doby se prokazatelně nijak neléčil a v roce 2016 nejsou ani žádné lékařské záznamy o probíhajícím duševním onemocnění, tedy z psychiatrického hlediska netrpěl v té době duševní poruchou ani závislostí na psychotropních látkách. Jeho osobnost však byla již dříve uvedeným onemocněním zasažena. Obžalovaný v době vyšetřované věci netrpěl duševní poruchou, závislostí na návykových látkách ani alkoholu, trpěl však poruchou osobnosti. Ovládací schopnosti byly u posuzovaného sníženy pouze měrou forenzně nevýznamnou a schopnosti rozpoznávací byly plně zachovalé. Pobyt obžalovaného na svobodě není z medicínského hlediska nebezpečný, a tedy nevyžaduje uložení ochranného léčení či snad zabezpečovací detence. Obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení. Pravděpodobnost manifestně agresivních projevů je u obžalovaného zvýšená. Jde-li o hodnotovou orientaci, sám obžalovaný uvádí především zájem o esoteriku, jinak lze považovat jeho hodnotovou hierarchii orientovanou spíše na uspokojování vlastních potřeb. Z převažujících psychologických obranných mechanismů znalci zmínili popření, racionalizaci a bagatelizaci. V případě obžalovaného jde o jedince intelektově Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

nadprůměrného (IQ 125) bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu floridní psychózy, sexuální deviace v pravém slova smyslu, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencích ke konfabulacím či závažnějším narušení základních psychických funkcí (percepce, paměti, myšlení, pozornosti). Osobnost jmenovaného je akcentovaná, s rysy emoční instability, s rysy citové a sociální maladaptace. Sám obžalovaný ke vztahu k poškozené uváděl, že je dobrý a kooperativní. Obžalovaný bydlí v bytě matky a žije v podstatě hlavně z jejího důchodu. Znalci tedy konstatovali, že míra jeho závislosti na matce je vysoká. V případě, že by byla trestná činnost prokázána, bude vzhledem k nepřítomnosti vážnější sociální patologie u jmenovaného prognóza resocializace spíše příznivá. Vyšetřením nebylo zjištěno nic, co by bránilo posuzovanému adekvátně vnímat, zapamatovat si a následně i reprodukovat prožité skutečnosti. Z psychologického hlediska nebylo zjištěno nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost obviněného. Je schopen podat věrohodnou výpověď, pokud tak sám bude chtít učinit.

Již v přípravném řízení byl rovněž znalecky vyšetřen duševní stav poškozené H. R. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, který zpracovali MUDr. Ondřej Trojan a prof. PhDr. Petr Weiss Ph.D. a osobního výslechu znalce MUDr. Ondřeje Trojana vyplynulo, že duševní stav poškozené je věku přiměřený, přičemž u ní nebyly zjištěny žádné patologické stavy ani duševní poruchy. Kromě věku přiměřenému poklesu duševní schopností a tělesných funkcí nebylo zjištěno nic závažného, co by ji omezovalo v běžném životě. Vyšetřením nebylo zjištěno, že by vztah a jednání obžalovaného měl za následek vznik psychického trauma u poškozené, nebo závažné komplikace, či nějakou trvalou újmu na psychickém zdraví svědkyně. Nebylo zjištěno nic forenzně významného, co by mohlo narušit běžný způsob jejího života. U poškozené nebyla zjištěna diagnóza posttraumatické stresové poruchy. Stejně tak znalci u svědkyně nezjistili agravaci (tj. úmyslné zveličování zdravotních potíží) či simulaci zdravotních potíží. V rozhodné době netrpěla duševní poruchou. Nebyly zjištěny jakékoliv faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a následně i reprodukovat prožité skutečnosti. U poškozené znalci nezjistili chorobu či poruchu, která by jí znemožňovala podat pravdivou výpověď. Poškozená netrpí závislostí na jakékoliv psychotropní látce. Její intelektové schopnosti jsou v pásmu průměru. Výkon je vzhledem k věku dostatečně kvalitní a nevzbuzuje podezření na patologické organické postižení centrálního nervového systému či na věku nepřiměřenou deterioraci paměťových schopností. Kontrola realitou je plně zachovalá. Nebyly zjištěny žádné znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu či těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech či o tendencích ke konfabulacím. Osobnost jmenované je strukturována bez anomálií, dostatečně integrovaná. Emocionalita diferenciovaná. Afektivita a psychika dostatečně stabilní. Nebylo zjištěno nic, co by svědkyni bránilo reagovat na zátěžové situace adekvátně a věku přiměřeně. Jmenovaná před znalci prezentovala vztahy s obviněným jako dobré a nenarušené. Jeho inkriminovaný trestný čin bagatelizuje. Jde o jejího jediného syna, vyjadřuje k němu kladný citový vztah. Kromě nakupování poškozená neuváděla žádnou další skutečnost, která by svědčila o její závislosti na obžalovaném. Poškozená je schopna plnohodnotně se účastnit trestního řízení a chápat jeho smysl.

Podle § 213/1 tr. ř. stranám předloženy listinné důkazy, založené ve spise sp. zn. 4 T 38/2018.

Z jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, je J. R. usvědčován bez jakýchkoliv pochybností a to zejména výpovědí svědkyně poškozené H. R. z hlavního líčení dne 26.03.2019, která je jednoznačně přímým svědkem. Dále pak je obžalovaný usvědčován výpovědi Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

svědkyně B. R. které se poškozená H. R. jako blízkému příbuznému, o svém soužití s obžalovaným zmiňovala. Svědkyně viděla důsledky chování obžalovaného na poškozené, kdy tato se snažila stopy zamlčovat a zahlazovat. Je třeba upozornit, že svědkyně B. R. popisovala podivínské chování obžalovaného vůči ní a dětem, což měla za důsledek rozpad manželství.

Jsou zde však další nepřímé důkazy, kterými jsou výpovědi svědků paní D. a pana M. kteří o svých dojmech vypovídali a popisovali svá podezření. Fakt, že dne 04.12.2017 měl obžalovaný poškozenou zranit úderem paličky od bubnu do hlavy, je též prokazován výpovědi svědka P. U. a obsahu opatřené lékařské zprávy o ošetření tohoto zranění.

Samosoudce neměl v žádném případě důvod nevěřit popisů událostí z života paní R. se synem, jak to popisovali svědkové. Naopak výpověď svědka U. bere jako výpověď zcela nevěrohodnou a úmyslně zkreslovanou ve prospěch obžalovaného, je třeba poukázat, že svědek měl osobním prospěch z této výpovědi, neboť mohl dále parazitovat v bytě poškozené paní R. Právě jeho pobyt v bytě poškozené byl také jedním z důvodů, proč se nemohla do bytu vrátit. Svědek U. se podle nahrávek podílel velmi aktivně na jednání obžalovaného J. R.

Po důkladném zhodnocení provedených důkazů a respektování pokynů odvolacího soudu, soud plně ve shodě s návrhem státní zástupkyně, znovu dospěl k závěrům, že v průběhu hlavních líčení bylo v plně, dostatečné míře prokázáno a bez to jakýchkoliv pochybností prokázáno, že obžalovaný J. R. svým jednáním po stránce objektivní i subjektivní znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku naplnil. Obžalovaný, a co je nejhorší, jako vlastní syn poškozené, se hrubým způsobem a to zejména psychickým jednáním, které je možno označit za vydírání a dokonce teror, že k poškozené H. R. své mamince, s níž sdílel společnou domácnost, se choval zcela nepřijatelným způsobem, který je již na místě hodnotit tak, a to zejména s přihlédnutím k vysokému věku poškozené, který trval dlouhou dobu, že se vyznačoval vysokým stupněm hrubosti, vulgárnosti, zlomyslnosti, neboť v předmětném období poškozenou jednak napadal fyzicky, což bylo vícekrát, neustále jí napadal slovně, když jí vulgárně nadával, že je kráva a svině, jen proto, že si mu dovolila něco vytknout, vyhrožoval jí, že ji vyhodí z okna, neumožnil-li mu v bytě mít nahlášen trvalý pobyt, že ji nepůjde na pohřeb, že ji naseká, anebo že si na život sáhne sám tak, aby poškozenou postrašil. Dále poškozenou opakovaně ponižoval se slovy, že je stará, blbá a ničemu nerozumí. Poškozenou však též fyzicky napadal, a to v četnosti 8x – 10x ročně tak, že ji strkal anebo plácal přes zadek, v jednom případě dokonce poškozenou uhodil rukou sevřenou v pěst do oblasti levého spánku, kde měla posléze modřinu. Obžalovaný se nechal od poškozené živit a direktivně rozhodoval o tom, jak bude on nakládat s jejími finanční prostředky, které pocházely ze starobního důchodu poškozené a jejich úspor. Zde třeba odkázat na popis událostí spojených, když současně rozprodával věci z domácnosti poškozené. Je možné označit, že určitým způsobem, že takové vymáhání si finančních prostředků může hraničit až s možností posouzení jeho jednání podle dalších ustanovení trestního zákoníku.

Samosoudce při tomto hodnocení znovu opakuje, že vycházel zejména z popisu událostí v bytě, který jednoznačně popsala poškozená paní H. R. Ta svá tvrzení uváděla na policii, ale zejména je v plném rozsahu potvrdila při opakovaném výslechu. Zde je třeba odkázat na sugestivní a zcela jistě pravdivou výpověď poškozené paní H. R. v doplňujícím výslechu dne 26.03.2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

Obžalovaný J. R. opakovaně napadal její výpovědi, když tvrdil, že by se mohlo jednat o výpověď ovlivněnou. Je třeba uvést, že zcela jistě paní H. R. neměla důvod si cokoliv vymýšlet. Jedná se o matku obžalovaného, musela vypovídat o jeho nevhodném chování, jeho atacích vůči její osobě. Byla ve svém bytě. Tento v důsledku jednání syna musela opustit a nyní se do bytu nechce vrátit a obnovovat soužití se synem. Je třeba poukázat, že o podobných praktikách v životě s obžalovaným vypovídala svědkyně B. R. Zcela jistě pokud by se k ní choval jako syn, neměla důvod mu nějak žít ve společné domácnosti. Byl to pouze on, kdo jí tzv. „na stará kolena“, vyhnal z vlastního bytu, který dlouhou dobu užívala.

Ve smyslu § 199 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku tak docházelo k opakovanému slovnímu i fyzickému napadání poškozené a to po dlouhou dobu, a to v období nejméně od roku 2015 do 04.12.2017, kdy jednání obžalovaného vyvrcholilo tím, že poškozenou v podstatě bez důvodu udeřil paličkou od bubnu do hlavy a to s takovou razancí, že jí způsobil na hlavě drobnou krvácivou ranku, která si vyžádala lékařské ošetření. Poškozená měla z obžalovaného oprávněné obavy, hrůzu a strach, když dlouhou dobu jeho hrubé jednání však vždy omlouvala tím, že je obžalovaný schopen se k ní chovat i hezky, což ostatně činila i v průběhu své výpovědi v této trestní věci, přičemž s obžalovaným přesto v bytě zůstala bydlet, a to z důvodu citové vazby i obav o budoucnost svou i jeho.

Je paradoxem, že obžalovaný J. R. zůstal stále přesvědčen, že se ničeho nedopustil, že to byl on, kde se pro matku obětovával a trpěl její vrtochy. Ne pochopitelné, že ani jednou se jako syn nezastyděl za to, jak se k matce choval. Je třeba konstatovat, že jednání obžalovaného je v této věci na základě obvinění ohraničeno dnem 04.12.2017.

V důkazním řízení však vyplynulo, že poškozená paní H. R. byla po tomto termínu a po návratu do bydliště po nemocničním pobytu, nucena se z bytu odstěhovat a nyní se před synem vlastně skrývá.

Páchání trestné činnosti obžalovaným proti poškozené H. R. bylo umožněno podřízeným a závislým chováním poškozené H. R. vůči obžalovanému, kdy poškozená tento submisivní postoj, který je a byl vyvolán vztahem matka a syn, dávala najevo i po pro ní nuceného skončení jejich společného soužitím. Poškozená s ohledem na věk a zdravotní stav, přestože pobírala pouze důchod, způsobil, že poškozená nebyla schopna vnímat, že obžalovaný neprojevuje synovské city, ale jde mu jen o to, aby ji zneužil a nechal se od ní živit a opečovávat, aniž by musel pracovat.

Jednání obžalovaného je vysoce amorální. Obžalovaný týral poškozenou zejména psychicky, což umožňovalo, že se cítila být na něm závislou, neboť do této role jí neustále vmanipuloval, když jí tvrdil, že bez něj umře, aby svého dosáhl, ukrýval jí zdravotní potřeby, hole. Obžalovaný využíval její podřízené chování, když našťastí k vyvolání syndromu týrané osoby nedošlo. Naštěstí nedošlo k tomu a nebylo zjištěno, že by obžalovaný způsobil poškozené vážnější újmu na zdraví somatického charakteru.

U obžalovaného neshledal soud žádné polehčující okolnosti. Soud nezjistil, že by projevil jakýkoliv náznak lítosti.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 38 tr.zkn. (přiměřenost trestních sankcí) a 39 tr.zkn., když při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům. Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová

pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy a dále bylo přihlíženo k chování pachatele po spáchání trestného činu. Obžalovanému byl ukládán trest v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 199 odst. 2 tr.zkn.. V rámci uvedené trestní sazby je možno uložit trest odnětí na dvě léta až osm let. Jak bylo uvedeno výše jednání obžalovaného je pro společnost škodlivé a je jednáním hluboce amorální. Jmenovaný porušil nejen základní pravidla pro vzájemné vztahy mezi synem a matkou. Obžalovaný hrubým způsobem porušil zájem společnosti na ochraně základních lidských vztahů mezi osobami žijícími ve společném bytě. Obžalovaný hrubým způsobem zneužil mateřské city, když mu matka za jeho nepříznivé životní situace umožnila návrat a pobyt v jejím bytě. Soud nemůže vyvrátit obhajobu obžalovaného, že byl i určitým způsobem zneužit. Jeho jednání bylo dlouhodobé a pro zvýšení intenzity a to bez souhlasu matky, v bytě ubytoval další osobu. Soud v původním rozhodnutí vyhodnotil také postoj poškozené paní H. R. která se vyjádřila, že by byla ráda, kdyby se vzájemný vztah obnovil. Jedině s ohledem na dosavadní beztrestnost obžalovaného mu byl uložen trest ve výměře 30 měsíců. Současně mu soud povolil podmíněný odklad výkonu tohoto trestu na zkušební dobu 40 měsíců, což je při horní hranici zákonné trestní sazby, zde bylo přihlíženo k tomu, aby soud mohl po delší dobu kontrolovat způsob života obžalovaného, který tvrdil, že začal znovu pracovat.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání, a to do osmi dnů poté, co bude doručen písemně vyhotovený rozsudek. Odvolání je třeba podat prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 a o tomto odvolání by rozhodoval Městský soud v Praze.

Rozsudek může být odvoláním napadnut státním zástupcem pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaným pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státním zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda toto odvolání podává byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 tr. řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání. Po vyhlášení rozsudku se může oprávněná osoba odvolání výslovně vzdát,

Praha dne 26. března 2019

JUDr. Jiří H o r k ý, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Langhammerová